

klæring fra boet om, hvorvidt det vil indtræde i kontrakten og dermed påtage sig at sørge for dens opfyldelse som massekrav. Har medkontrahenten derimod inden konkursens begyndelse allerede erlagt sin ydelse, kan han som hovedregel kun forlange den tilbage, hvis han har taget gyldigt ejendomsforbehold, og må ellers nøjes med at anmelde sit krav i boet som almindelig konkursfordring. Det er i retspraksis antaget, at § 16 må anvendes også på erlæggelse i tiden mellem indgivelse af konkursbegæringen og afsigelsen af konkursdekretet, således at medkontrahenten kun får en almindelig konkursfordring, jfr. dom i Ugeskrift for retsvæsen 1973 s. 801 med efterfølgende drøftelse i 1974 B. s. 101 ff, s. 206 ff og s. 254 ff. Den foreslåede ændring vil således på dette punkt bringe lovtæksten i overensstemmelse med den bestående retstilstand.

e. Efter konkurslovens § 17 indtræder konkursboet med visse begrænsninger fra konkursens begyndelse i leje- og forpagtningskontrakter om fast ejendom. Fra tidligere ret findes en række domme, som fastslog, at denne regel ikke medførte, at kravet på lejen blev massekrav i konkursboet, sådan som hvis boet selv havde indgået kontrakten. Retsspraksis har ikke taget stilling til spørgsmålet, efter at privilegiet for huslejekrav bortfaldt ved lov nr. 332 af 18. juni 1969.

Betænkningens udkastets § 54, stk. 2, går ud på, at boet ved indtræden i en aftale om en løbende ydelse til skyldneren bliver forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse som massekrav. Det er i overensstemmelse hermed, at konkursboets indtræden i lejekontrakten efter lovforslaget først sker, når konkursdekretet er afsagt. Dette synes også bedst stemmende med afskaffelsen af huslejeprivilegiet.

Til stk. 2. Kreditorernes beslutning træffes i m. f. af aktieselskabslovens § 132 og anpartsselskabslovens § 101.

Til § 1 b.

Bestemmelsen er ny og svarer til § 1 i betænkningens udkastet (bemærkningerne s. 45-49), jfr. de almindelige bemærkninger 2 og 3.

Efter aktieselskabslov nr. 370 af 13. juni 1973 § 129 og anpartsselskabslov nr. 371 af s. d. § 98 finder bl. a. konkurslovens bestemmelser om afkræftelse og om konkursordenen anvendelse på likvidation af insolvente selskaber, således at beslutningen om likvidation som insolvent sidestilles med indgivelse af konkursbegæring. Det samme gælder beslutning om likvidation som solvent, hvis selskabet inden tre måneder efter denne beslutning overgår til likvidation som insolvent. Det har derfor været nødven-

ligt at tilføje nogle bestemmelser om likvidation af aktieselskaber og anpartsselskaber.

I betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord forudsattes det, at muligheden for likvidation af insolvente selskaber bortfalder, jfr. også betænkning nr. 540/1969 om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning s. 16 f og s. 163, men dette spørgsmål kan først tages op i forbindelse med behandlingen af forslag til en ny konkurslov.

Til stk. 1. 6 forskellige begivenheder kan bestemme fristdagen: anmeldelse af betalingsstandsning, der altid må hidrøre fra skyldneren, jfr. § 39 a, begæring om offentlig akkordforhandling efter reglerne i tvangsakkordloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1971, der også må komme fra skyldneren, begæring om konkurs, der kan hidrøre enten fra skyldneren eller fra en fordringshaver, skyldnerens død, men kun hvis dødsboet erklæres konkurs, jfr. lovforslagets § 1, nr. 16 (§ 42), beslutning om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab efter reglerne om likvidation af insolvente selskaber og endelig beslutning om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab efter reglerne om likvidation af solvente selskaber, men da kun hvis selskabet inden tre måneder overgår til likvidation efter reglerne om likvidation af insolvente selskaber, eller skifteretten inden samme frist modtager anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs.

At afkræftelsesfrister m. v. regnes fra en indgivet konkursbegæring, er i overensstemmelse med gældende ret. Anmeldelse om betalingsstandsning er nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger, og om begæring om akkordforhandling gøres nogle bemærkninger til stk. 3.

Efter konkurslovens § 145 kan enhver kreditor forlange et insolvent dødsbo, hvor gæld ikke er vedgået af arvingerne, taget under konkursbehandling. Afkræftelsesfristerne beregnes da i forhold til det tidspunkt, da boet er taget under skiftebehandling. I betænkningen s. 48 udtales det, at det efter gældende ret er noget tvivlsomt, om der herved skal forstås det tidspunkt, da offentlig skiftebehandling faktisk begyndte, eller tidspunktet for dødsfaldet. Udvalget anser det for heldigst at benytte dødsdatoen som udgangspunkt for fristberegningen, da dette giver den lettest anvendelige regel, og da insolvensen må formodes at have været til stede allerede ved dødsfaldet.

Bestemmelserne i nr. 3 og 4 om aktieselskaber og anpartsselskaber svarer til de gældende regler i aktieselskabslov nr. 370 af 13. juni 1973 § 129, stk. 2, og anpartsselskabslov nr. 371 af s. d. § 98, stk. 2. Disse bestemmelser foreslås overflyttet til konkurs-